

τιδράσεις τῶν Αὐτοκρατόρων, σοφῶν, ἱερέων, μάντεων μάγων, ἐπιδρομέων, αἰρέσεων, στάσεων, κλπ.; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ πλείστοις ἄλλοις ἐπιπροσθέσατε καὶ τὴν λύσσαν τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένων Ἰουδαίων. Ἀλλὰ μήπως ἀριθμοῦνται αἱ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διαβολαί, καὶ οἱ διωγμοί; Καὶ τί δὲν ἐπενόησεν ἡ Σατανικὴ τῶν διωκτῶν φαντασία ἵνα καταστραφῇ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ; Ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του ὅτι καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Του. Ἀφοῦ ὁ ὁ Σατάν οὔτε διὰ τῶν λογχῶν τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων, οὔτε διὰ τῶν σοφῶν, οὔτε διὰ τῶν διαβολῶν τῶν εἰδωλολατρῶν ἱερέων, οὔτε διὰ τῶν βιαιοπραγιῶν τοῦ ὄχλου, οὔτε διὰ τῶν ραδιουργιῶν τῶν Φαρισαίων κλπ. οὐδὲν κατώρθωσεν, ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῶν αἰρέσεων τὸ πᾶν θὰ ἀνέτρεπεν. Ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος κίνδυνος ἦν τρομερότερος, ἀλλὰ καὶ οὔτος ἀνετράπη. Ἀλλὰ μήπως διὰ μέσου τῶν αἰῶνων δὲν εἶναι ὁ λίθος τοῦ προσκόματος ὁ Χριστὸς πάντοτε; Δὲν ἐδοκιμάσθη ὡς ἡ λιθία λίθος; Μήπως δὲν ἐκλινον τὸν ἀνένα πρὸ τῆς Θεότητός Του ὅλοι οἱ διαπρεπέστεροι τῆς Ἐπιστήμης ὀπαδοί; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐν οἷς καὶ ὁ Κοπέρνικος, Βάκων, Γαλιλαῖος, Πεσταλότσι κλπ. δὲν ἦσαν κληρικοί; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς μὲ τὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὡς ὁ Νεύτων; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν διεκέρυξαν τὴν πλήρη συμφωνίαν Γραφῆς καὶ Ἐπιστήμης ὡς ὁ Κυβιέρος ὅστις μετ' ἀπολύτου εὐλαβείας ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Μωϋσέως, ὃν ἀποκαλεῖ μέγιστον φυσιοδίφην; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς, ἵνα ἀνατρέψουν τὰς ὑλιστικὰς δοξασίας, ἃς ἀπεκάλεσαν παραλογισμοὺς ὡς ὁ Ρουσσώ, Πασχάλ κλπ.; Πάντες οὗτοι ἠπατήθησαν; Εἶναι δυνατόν ὁ ἰδρυτῆς τῆς τοιαύτης θρησκείας νὰ ἦτο ἄνθρωπος; Εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ χαριτώσῃ τὸν τοιοῦτον ἂν ψευδῶς ἀπεκάλει ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ; Ἀλλὰ θρησκεία μὴ ἔχουσα ὄρια ἦτοι οὐσα ἀπειρος δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ Θεία; Ὅστε εὐλόγως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν μετὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ διὰ τὴν περιφέρειαν Φανεοῦ τῆς Κορινθίας εἶναι ὁ κ. Α. Κενεμέδης ὅστις ἀνεργεῖ ἐγγράφως καὶ ἐσπράξει.

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΕΣ

Πολλοὶ φαντάζονται, ἂν δὲν μακαρίζουν ἑαυτοὺς, ὅτι δὲν εἶνε «ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι», φρονεῖς ἢ καὶ ὡς πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι οὔτε νηστεύουν, οὔτε ἐκκλησιάζονται, οὔτε..... Ἔτεροι κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν των φρονοῦν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶνε μεμολυσμένοι ἀπὸ τὰ γνωστὰ πάθη τῆς ἀτιμίας καὶ ἀσχημίας, ὅτι, αὐτοὶ εἶνε καλύτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἄλλοι πάλιν ἀπατώντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, διότι ἔτυχε νὰ φυλάττουν τύπους τινὰς τῆς λατρείας—οἱ ὅποιοι βέβαια εἶνε ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν οὐσίαν, ἐπομένως καὶ ἀναγκαῖοι—ἀφίνουν τὸν ἑαυτὸν των νὰ νομίξῃ ὅτι ἐπλησίασαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἀκούουν τὸν ἦχον τῶν ἐκεῖ ἐορταζόντων, ὅτι κτυποῦν, διὰ νὰ εἰσέλθουν, τὰς θύρας τοῦ Παραδείσου!—Ἄρα γὰρ ἐξησφάλισαν οὗτοι τὸ αἰώνιον μέλλον των; εἶνε ὄντως καλύτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους; εἶναι πράγματι καλοὶ ἢ μήπως διατρέχουν σοβαρώτερον κίνδυνον παρὰ οἱ ἄλλοι;

Διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ θέματος τούτου ἀρκεῖ «ἡ παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων» καὶ ἀκριβέστερον ἡ τύχη, τὸ πάθημα τῶν πέντε παρθένων, τὰς ὁποίας ἡ μάλλον ἐπικίνδυνος νάρκη, ἡ αὐτοπεποίθησις ἐκράτει εἰς τὴν κλίνην των, ἐν ᾗ ἔπρεπε ν' ἀγρυπνώσῃ αἱ ὁποῖαι ἀντὶ νὰ κοιμῶνται ἔπρεπε νὰ ἐργάζονται· αἱ ὁποῖαι ὤφειλον νὰ εὐρίσκωνται διὰρκῶς εἰς τὴν ἀγοράν, πωλοῦσαι καὶ ἀγοράζουσαι ὅ,τι χρήσιμον εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Καθὼς ἐκεῖναι εὐρέθησαν ἀνεπαρκῶς ἐφωδιασμέναι, ὅτε ἐκλήθησαν διὰ τὸ πέραν τοῦ τάφου ταξείδιον, οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλοὶ νομίζοντες ἑαυτοὺς δικαίους, πιστεύοντες ὅτι δὲν εἶμεθα ὅπως οἱ ἄλλοι. Καὶ καθὼς ἐκεῖναι ἀπεκλείσθησαν τῆς οὐρανοῦ βασιλείας διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐλαίου καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα αὐτῆς ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡμεῖς μέλομεν ν' ἀποκλεισθῶμεν, θαρροῦντες εἰς τὴν αὐτοπεποίθησίν μας, εἰς τὴν ἀθεμελιώτον ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας, ἐξ αἰτίας τῆς μὴ σοβαρῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ ἐσωτερικοῦ μας, τῆς καρδίας μας.

«Ἀγαπητοί· μὴ γίνεσθε προδόται ἑαυτῶν· μὴ ἀπατάτε τὰς ἰδίας σας καρδίας, μηδὲ κατα-